

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΜΑΓΚΕΣΤΡΙΑ.

—ο—

Τὰ ἐπόμενα εὐρεθέντα εἰς τὸ Ἑρκύον μεταφέρθησαν εἰς τὸν ἐν χώρᾳ δημόσιον οἶκον, τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τοῦ νῦν ἡγεμόνος Κυρίου Ἰω. Γαίκα.

1 Ἀνάγλυφον παριστάνον ἄνδρα ἡμίγυμνον ὑποδεχόμενον ἄρκτον ἱστάμενον εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας, μ' ἐπιγραφὴν ΜΕΛΗΝ.

2 Ἀνάγλυφον ἔχον γεγλυμμένον ἄνδρα ἱστάμενον τὴν μὲν μίαν τῶν χειρῶν ἔχοντα ὑφουμένην, τὴν δ' ἑτέραν πρὸς τὰ κάτω.

3 Ἀνάγλυφον παριστάνον ἄνδρα πλαγισμὸν ἐπὶ ἐστρωμένον σκίμποδος· ἀντικρὺ δὲ τούτου καθίσταται γυνή, ἥς τὸ πρόσωπον, καθὼς καὶ τὸ τοῦ ἀνδρός, εἰσὶν ἠκρωτηριασμένα.

4 Ἀνάγλυφον σπιθιμῆς ἔχον μῆκος, φέρον παρὰ πλάγιον ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ὁποίων κἀθίσταται κύων ἀνορθούμενος.

5 Ἀνάγλυφον παριστάνον ἡμίγυμνον γυναῖκα καθήμενὴν ἐπὶ σκίμποδος· αὕτη ἔχει ἐξηπλωμένην τὴν δεξιάν ἐπὶ τοῦ μηροῦ καὶ μὲ τὴν ἀριστεράν κρατεῖ ὀπίωρον, ἣν φέρει πρὸς τὸ ἠνεωγμένον στόμα· ἀντικρὺ τῆς ἱσταται ἑτέρα γυνή κρατοῦσα κἀνίστρον πλήρες ὀπίωρων, ὀπισθεν δὲ ταύτης ἐπὶ κορμοῦ δένδρου φαίνεται συρόμενος ὄρις.

6 Τμήμα στήλης ἔχον μῆκος ἐνὸς ποδὸς περίπου μὲ κορυφὴν ἐπὶ τοῦ ἀνω μέρους γλυφὴν.

ΠΟΛΙΟΣ ΠΛΩ
ΤΙΟΣ ΑΥΛΟΥ ΡΟΥ
ΦΟΣ ΠΡΩΣ ΧΡΗΣ
ΤΕ ΧΑΙΡΕ

7 Χεῖρ γυναικεία ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τῶν δακτύλων ἠκρωτηριασμένων ὄντων.

8 Ἀνάγλυφον παριστάνον ἄνδρα ἐξηπλωμένον ἐπὶ σκίμποδος, συγκακωμένα ἔχοντα τὰ γόνατα, καὶ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους· δύο γυναῖκες καθίστανται ἀπέναντί του καὶ τρίτη ὀπισθεν αὐτῶν· ἄνωθεν τοῦ ἀνδρός φαίνεται μίᾳ σφαῖρᾳ ἡμιεκομμένη.

9 Κεφαλὴ γυναικεία ὠκείας γλυφῆς ἔχουσα ἐλικοειδῶς τὴν κόμην ἐστραμμένην καὶ πρὸς τὰ ὀπίσω ἐρριμμένην.

10 Τμήμα κιονοκράνου ἐντέχνως γεγλυμμένου.

11 Ἀνάγλυφον σπιθαμιαῖον παριστάνον ἄνδρα πλάγιως ἐξηπλωμένον καὶ ἐπιστηρίζοντα τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρός.

12 Κεφαλὴ γυναικεία ἠκρωτηριασμένη κατὰ τὴν ῥίνιν, στόμα καὶ γνάθον· ὠκείας γλυφῆς.

13 Ἀνάγλυφον παριστάνον γυναῖκα καθήμενὴν ἐπὶ ἐδωλίου, ἔχουσιν τὴν μὲν ἀριστεράν ἐπὶ τούτου τὴν δὲ δεξιάν ἐπὶ τοῦ ἐπιγαστροῦ· ἄνδρα ῥωμαλέον μὲ ἐνδυμασίαν στρατιωτικὴν κρατοῦντα κἀνίστρον ἀριστερόθεν πλήρες ὀπίωρων, γυναῖκα προβεβηκυῖαν πλησίον του μεγάλωςωμον παρὰ ταύτη δύο νεανίαι προσβλέποντες πρὸς τὰ τρία πρῶτα άτομα.

14 Μάρμαρον ὀγκῶδες (α) παριστάνον λύκον δάκνοντα κεφαλὴν βοός. (Ἔπεται συνέχεια.)

Μετὰ τὰς ἐν Λονδίῳ καὶ Παρισίοις δύο μεγάλαις καὶ παγκοσμίους ἐκθέσεις, ἐγένετο πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων μηνῶν τρίτη ἐν Μαγκεστρία, ὠρισμένον χαρακτῆρα καὶ ἰδιάζοντα σκοπὸν ἔχουσα, τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς τέχνης ὅσα εὐρίσκονται μὲν ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ συλλογαῖς, εἰσὶ δὲ ἄγνωστα εἰς τε τὸ κοινὸν καὶ τοὺς περὶ τὰς τέχνας ἀσχολουμένους. Καὶ ἀληθῶς θησαυροὶ τέχνης, ὡς οἱ Ἀγγλοὶ ὠνόμασαν μίαν ἐπὶ τούτῳ συστηθεῖσαν ἐφημερίδα (The art-treasures examiner), κατετέθησαν ἐν τῷ λαμπροτάτῳ παλατίῳ τῆς ἐκθέσεως. Ἐνταῦθα βλέπεις καὶ βυζαντινὰ καὶ ἰταλικὰ καὶ γαλλικὰ καὶ γερμανικὰ ἔργα, καὶ ἀγγεῖα καὶ ἀδάμαντας καὶ χρυσότευκτα καὶ ἀργυρότευκτα χειροτεχνήματα, καὶ γλυφὰς ἐπὶ ὀρειχάλκου καὶ κεράμων, καὶ μάλιστα ἐπὶ ἐλεφαντίνων ὀστέων λεπτουργεστάτων, καὶ ὅπλα καὶ πανοπλίας, καὶ τὰ ἀριστουργήματα τῶν μεγάλων ζωγράφων, ἐνὶ λόγῳ πᾶσαν πολύτιμον, οὕτως εἰπεῖν, κληρομίαν τοῦ μεσαιῶνος καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀναγεννήσεως. Ἐνταῦθα δύνασαι νὰ σπουδάσῃς μετ' ἀκριβείας τὰς περιπετείας καὶ τὴν πρόοδον τῆς ζωγραφικῆς ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν μέχρι τοῦ Ῥαφαήλου καὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἐγκρίτων τεχνιτῶν, καὶ νὰ θαυμάσῃς τὰς εἰκόνας τοῦ Σιμαβούε, τοῦ Γιόττου, τοῦ Περουγίνου, τοῦ Φρά Βαρθολομαίου, τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου, τοῦ Ἀνδρέου δὲλ Σάρτου καὶ ἄλλων. Μόναί αἱ τοῦ Ῥαφαήλου ἀρκοῦσι νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς διδασκαλίαν τοῦ φιλοτέχνου, τοσούτῳ εἰσὶ πολυάριθμοι. Ἐν γένει δὲ τοσούτῳ πολύτιμος εἶναι ἡ συλλογὴ αὕτη, ὥστε λυπεῖται ὁ θεατὴς ἀναπολῶν ὅτι μετ' ὀλίγον θέλουσι σκορπισθῇ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ θησαυροὶ ὅπως ἐπανεέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν μουσεῖα.

Ἡ ἐφημερίς ἦν ὠνομάσθη δημοσιεύει τὰ ἀντίτυπα τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τούτων· δημοσιεύομεν δὲ καὶ ἡμεῖς, ἐρασιθύντες ἐξ αὐτῆς, μίαν τῶν εἰκόνων τοῦ Ἀλβέρτου Δυρέρου, οὐχὶ ὡς τὴν ὠραιότεραν τῶν ἐπ' αὐτοῦ κατασκευασθεισῶν, ἀλλ' ὡς τὴν παραδοξοτέραν. Ὁ Ἀλβέρτος Δυρέρος, ἐκ Γερμανίας ὁρμώμενος, ἤκμασεν ὡς γνωστὸν περὶ τὰ τέλη τῆς 15' καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 16' ἐκατονταετηρίδος, μετελθὼν εὐδοκίμως τὴν τε γλυπτικὴν καὶ τὴν ζωγραφικὴν. Τούτου ὁμολογία κατεχωρίσθη ἐν τῷ 88 φυλλαδίῳ τῆς Πανδώρας (τόμ. 4).

Ἡ παράδοξος αὕτη εἰκὼν παριστάνει ἀλληγορικῶς τὴν μελαγχολίαν περιστοιχισμένην πανταχόθεν ὑπὸ μυρίων καὶ ποικίλων ἀντικειμένων. Τί σημαίνουν οἱ παρ' αὐτὴν κοιμώμενος κύων, καὶ ἡ τρυπάνη, καὶ ἡ κλίμαξ, καὶ ὁ κώδων, καὶ οἱ ἀριθμοὶ, καὶ ἡ κλειψύδρα, καὶ ὁ ἀνὰ χεῖρας αὐτῆς διαβήτης, καὶ αἱ ἀπὸ τῆς ζώνης ἀνηρτημέναι κλειδὲς καὶ

(α) Ἐν ὁμοίῳ εἶναι ἐκτισμένον εἰς μίαν τῶν πλησίον τοῦ Ἑρκίου ἀποθηκῶν τῶν Παγνιδίων.

